

Előfizetési ár:

Egész évre	8 K
Fél évre	4 K
Negyed évre	2 K
Egy hónapra	80 F
Egyes szám ára	16 fl.
Nyilttár sora	40 fl.

SZÉKELYSÉG

Szerkesztőség és kiadóhiv.

Dr. Nagy Béni ügyvéd
irodája, Csik-Szeredá-
ban, hova a lap szellemi
részét illető közlemé-
nyek, hirdetések, nyílt
téri cikkek és előfize-
tési pénzek stb. küldendők.

POLITIKAI HETILAP.

Megjelenik: Minden vasárnap reggel.	Főszerkesztő és lapfőlapjados: DR. NAGY BÉNI ÜGYVÉD.	Felolós szerkesztő: ÉLTHES ZOLTÁN.
---	--	--

A többség.

Most már kétségtelen tény, hogy a függetlenségi 48-as párt a lefolyt választási küzdelemben abszolút többséget kapott. Abszolút többséget oly értelemben is, hogy a horvát képviselőket is számításba véve, még mindig meghaladja tagjainak száma az összes képviselők számának felét. Ezzel Magyarország 38 év óta követett politikája a 67-es alapról áttolódott a 48-as alapra.

Szinte természetesnek kell a politikai élet ez újabb alakulását. A közel multban minden rémségével fenyegető abszolútizmus minden jó magyar ember szívét megremegette, s még azok is, akik a 67-es alapon való békés, nyugodalmas fejlődésnek voltak hívei, hazájuk sorsa és alkotmánya felett érzett aggodalmukban oda fordultak, ahonnan jövőre nézve a legnagyobb erőt remélték és remélik meríteni.

Hogy aztán nagyobb evolucio, erősebb rázkodtás nélkül haladhatunk Magyarország annyira óhajtott önállósága és függetlensége felé, az a jövő mélyeséges titka. Hiszük, reméljük, hogy igen, mert erre már meg van a kellő alap, mindazonáltal soha sem lehet előre tudni, mi van megírva sorsunk könyvében.

Az a nemzet, mely annyi szenvedésen, annyi megpróbáltatáson ment keresztül, reményeiben, hitében éppen azokban az időkben, mikor a legszebb jövő kilátásai voltak előtte, annyiszor csalatkozott; az a nemzet, melynek évszázados szomorú tapasztalatok állanak rendelkezésére, bár egy pillanatig — sem lehet kishitű, mindazonáltal nem szabad vérmes reménykedéseit készpénznek vennie. Jó lesz, ha óvatos, megfontolt, higgadt és körültekintő lesz. A 48-as idők épen ilyen auspiciumok között indultak s bármilyen epozsi diszes hírnévre emelkedtünk, mégis végeredményében a nemzet katasztrófájára vezetett.

Igaz az is, hogy a jelenlegi koalíciós kormány csakis provisionius jellegű feladatok megoldására hivatott, azonban csaknem holt bizonyosra vehető, hogy az aránylag rövid időn belül kilátásban lévő újabb választás ismét csak a 48-as pártot emeli abszolút többségre. Ennek csak örvendünk tudunk. Nem hisszük, hogy léteznék magyar ember, kinek lelkét nem hevitené a független és önálló Magyarország leghebb vágya. Igen ám, de nagy ugrás

van még addig. Közjogi törvényeink szerint kettőn áll a vásár. Míg a király és nemzet nem tudnak valamiben meg egyezni, addig miudkettő akarata holt ponton van, ahonnan nincs mozdulás egy irányban sem. Vagy a koronának kell tehát a 48-as alaphoz közelednie, vagy a nemzet többségének a 67-es alaphoz. Harmadik expediciens pedig lenne egy új kiegyezési törvény, melynek épen ugy meg vannak a maga nehézségei, mint a két fél egymáshoz közeledésének.

Akármilyen kormányunk legyen, akármilyen bölcs vezérei legyenek a nemzetnek, akármilyen igazságos tanácsadói a koronának, mindenképpen az újabb collizio magva meg van, jobban mondva meg volt már régen, csak veszedelmes hatását időlegesen sikerült felfüggeszteni. Most pedig a fegyver szünet alatt, őszintén bevallhatjuk, hogy egy újabb nemzeti küzdelem esetén, még ha a 48-as is elegendő kitarításunk ahhoz, anyagilag elszorvándunk. Mikor pedig ha az anyagi erő hiányzik, akkor a szájunk, mint erkölcsi erő nagyon keveset ér. Legfeljebb afféle bus alakokat terem, akik korsmasztalnál, cigányzene mellett nagyokat kurjantanak a hon bus állapotján.

A nemzet választott többségének tehát jogaival nagyon megfontoltan kell bánnia. Elvárjuk és megköveteljük, — hogy a békés időkét felhasználva, a nemzet bizalmát teljes mértékben honorálni fogja. Megköveteljük, hogy programját többségi joga alapján utolsó pontig valósítsa meg, viszont azonban még inkább elvárjuk és megköveteljük, hogy e megvalósítás ne vezessen újból a jól ismert nemzeti kálvária útjára. Az aktivitás módozatainak megtalálása azonban nem a mi dolgunk. Ha valaki valamire vállalkozott, bizonyára tisztában van a célhoz vezető eszközeivel is. Mindaddig, amíg a 48-as párt ideális uton halad, a nemzet legszentebb és legföltettebb jogai védelmére elég erőnek bizonyul, a kétségtelenül bekövetkező veszélyben higgadt, komoly és megfontolt lesz s nem kezd frivol politikát űzni, mi leszünk neki, bár szerény, de azért a legbecsületesebb és legőszintébb támogatói.

Nyílt levél dr Fejér Antalhoz.

Szándékosan választottam a fenti címet. A „Csiki Lapok”-kal, mint lappal foglalkozni ezuttal nem akarok, mert úgy találom, hogy az teljesen ártatlan abban, hogy ön a felolós és főszerkesztője. Továbbá lapjának min-

den egyes cikke a cikkirő megnevezése nélkül jelent meg s e szerint voltaképen önön, mint felolós szerkesztőn kívül máshoz nincs is semmi közöm. Annál kevésbé nincs, mert lehetséges, sőt valószínű, hogy azoknak, a kiket ön cikkirők gyanánt megnevezne, nem is válaszolnék. Végül pedig a név nélküli megjelent cikk és a felolós szerkesztő között s teljes azonosításnak okvetlen fenn kell forognia.

Vádjai tehát ellenem azok, hogy én „bujkálók”, továbbá a mig az ön tőkéje „erkölcsi” az enyém „esengő ére”. Ujrat hát Herzberg Károly áll a hátam mögött. Tisza bírja pediglen, hogy én ki egykor Tisza István jelöltjének bizalmi férfia voltam, pereatot kiáltok mindenkire, a ki valaha szabadelvűpárti volt és Steinherz ügyét személyeskedéssel akarom a törvényhatóságban előre vinni.

Ön félre farag, mint rendesen. Eszeágában sem volt, mint egyént, valakit azért megszólítani, mert valaha szabadelvűpárti volt. Az önzetlenségéből eredő egyéni felfogást senki jobban nem tiszteli mint én. Lapunk multkori számában nem erre volt célzás, hanem arra, hogy sohasem hadonázzék önzetlenséggel, pártatlansággal, továbbá ne tolja fel magát a közérdek hivatott védője gyanánt s különösen ne gyanúsítson meg senki mást az, a kinek soha és semmi- ben az önérdéknél egyéb célja nem volt s a ki a politikát első sorban saját személyért, azután pedig a subvencióért és subvenció reményében űzte. — Ezt elmondhatom én, aki hírlapírói munkásságomért elismerésen kívül soha semmi honoráriumot s különösen pénzbelit nem kaptam, amit különben is nem szokásom elfogadni, mert az én elvem szerint bennem az ügyvéd, melyhelyt e téren dolgozom, azonnal megállít, mig másoknál nemcsak elvben, hanem gyakorlati kivitelben is az ügyvéd épen az éles határvonalnál kezdődik.

Nem emlékezem már melyik kormány-einők alatt, de elfogadom, hogy Tisza István idejében egy alkalommal Egyedinek bizalmi embere voltam. Egy cseppet sem restellem a dolgot.

Elég jó társaság, hogy a bizalom elfogadásáért soha se kelljen szégyenkezni. — Azonban az arcám bőre leégne, ha a nemrégben lefolyt heves nemzeti küzdelemben, a hol minden magyar embernek egygyé kellett volna fornia, boldogult Kristóffy bellügyminiszter kegyei után futkostam volna. Pedig hát ön, dr Fejér Antal ur a főpánság érdekében erősen kilincselte és puhatózott, sőt saját bevallása szerint ez önnek nemcsak megígértett, hanem *hajlandó* is lett volna elfogadni. Az elfogadás pedig kizárólag a bátorság hiányán mult el, mert ha emlékező tehetsége nem hagyná cserben, nem feleldhetto még el, hogy itt a vármegyében emberek után futkosott, akik hajlandók lennének önt merész vállalkozásában támogatni s mikor

senkit sem kapott, félig sirva panaszkodott, hogy életében egyszer volna alkalma vármegyénket főispánságával boldogítani s akkor se akad senki a ki őt pártfogolná.

Nem én voltam továbbá az az ember sem, aki a néhai Kristófi aera alatt a lap részére újabb szubvenciót igyekezett kieszközölni és hogy ez ismét nem sikerült, a mostan hirtelen bekövetkezett politikai változásának lehet tulajdonitani.

Jegyezze meg tehát jövőre nézve jól dr. Fejér Antal, akit egyébiránt mindnyájan ismerünk, hogy hibákat csak annak van jussában keresni, aki maga is e nélkül való.

A mi pedig magát a vármegyei erdőeladás kérdését illeti, melyet ön tett hirdette áltál, hogy a Götz-cég érdekében mindenkit meggyanúsított, akinek ahhoz hozzászólása volt és van, előre bocsátom, hogy nekem teljesen mindegy, hogy melyik zsidót fogja a vármegye vele boldogítani. Az én lapomban egyik-másik (de nem én,) hozzászólót a kérdéshez azért, hogy kimutassa, miszerint az ügyvédi hírlapi funkció és egyben a közérdek hírlapi szolgálása — olyan ellentétes valami, amit még ön sem teljesíthet egyszerre korrektil.

Őn, aki mindenre tud és mindenre akar vállalkozni. Hozzászóltak továbbá azért, mert Steinherncek teljes igaza van, jóllehet nem ő ígérte az erdőért a legnagyobb vételárat.

E hozzászólás pedig történt a legkisebb anyagi vagy bárminemű más érdekelttség nélkül.

Röviden végzek. Ellenben önnök tisztelt ur, akciója nem volt féregmentes. Adataim vannak, melyeket, ha szültségét látom, produkálni is fogok, hogy ön a közhangulatot a a Goetz-cég érdekében anyagi haszonért csinálta és csinálja még most is, mert emberci a törvényhatósági tagoknál a napokban hazáltak. Ön fizetett a nyomdatulajdonosnak az első cikkért bizonyos összeget, jóllehet, mint felelős szerkesztő erre csak köteles nem volt. Ön állott jól és ön fizette ki bizonyos további cikkeknek nyomdai költségeit. Azt a világon pedig senki el nem hiszi önnök, ki őt ismeri, hogy saját zsebéből ilyen célokra egyetlen egy fillért is juttasson és pedig annál kevésbé, mert nap-nap után Götz-cég embereivel trafilál. Az ön első cikkét küldötte el a Götz-cég egyik-másik lapnak mustriául, kilátásba helyezve, hogy ha az is hasonló szellemű akciót indít az ő érdekében, melybe jó lesz személyi gyanúsításokat is belekeverni, egyik embere oda fog utazni és a hó jutalmazás nem marad el. Az ön egyik embere küldött egyik pesti nagyobb lapnak egy mocskos cikket, hemellélkelre 100 korona honorariumot közlési díj fejében. E cikk ugyan nem jelent meg, de a dolog érdemén nem változott. Ha az a lap pénztulalom felújítása mellett sem lépte át a tisztesség korlátait, nem az ön érdeme.

Őn szeretné most már másokra dobni a vizet pokrócot és a felelősség alul kibujni. De nem úgy van ám. Ön jelentette ki nekem néhány nappal a hírlapi cikkek megindulása előtt, hogy a Goetz-cég érdekében nagyobb szabású akciót fog indítani, sőt nagy képpel és ismeretes jámbor ravaszságával adatokat is kért tőlem.

Hasztalan próbálkozhat tehát most már maga helyett másokat léptetni előtérbe, a megtörtént tényeken nem változtathat. Ha benne van a kutynaketreben, legyen bátor-sága annak következményeit is elviselni.

Őn volt továbbá az, aki az első cikk szerzőjéül előttem, anélkül, hogy kérdeztem volna, dr. Szántó Samut nevezte meg. Igaz

ugyan, hogy másnap — nem tudom minő indokból — megkelellette letagadni azt, amit előtte való napon józan fővel mondott s mikor az nem sikerült, még egy próbát eszközölt, nem lehetne velem 50%-ra kiegyezni. E forma pedig ez volt: „Ugy-e te említetted a Szántó nevét és én nem szóltam semmit?”

Ezekután jogosan vetem fel a kérdést, hogy ki a bujkáló? Nem az, a kinek szaván legbizalmasabb ember sem tud elindulni, mert annyira benne van az ellentmondó állításokban, mintha egész életén keresztül egyébbel sem törődött volna? Nem az, aki mindig mások hátát akarja előtérbe tolni, mikor ütésről van szó s ő maga igyekezik félrehúzódni az általa csinált zavar szennyes hullámaiból? Nem az, aki a közérdek címe alatt meggyanúsított egy néhány teljesen korrekt és kifogástalan embert s uvezetesen a Steinherncek mellett szavazó egyéneket is, csupán azért, hogy egyéni érdekeit annál biztosabban vigye a kijelölt cél felé?

Én bujkálok? Miért? Talán ön előtt? És ön gyanusit meg engem? Engem, aki soha nemcsak tisztességtelen, hanem olyan jogosulatlan anyagi hasznót sem fogadtam el, a melyért mint ügyvéd erősen meg ne dolgoztam volna. Abból meríti talán ön a bátorságot meggyanúsításhoz, mert Herzberg Károly a kliensem? Jól jegyezze meg magának, hogy igen sok ember van, aki eszköztel alaposan megválogatja és nemcsak a mindenható pénzt látja egyébként gyenge látóképességgel bíró szemével.

Herzberg Károly az én lapomnál megfizeti a nyilttéri cikkzés árát, amint megfizetik mások az ön lapjánál és minden más lapnál. E pontnál vége van a kliensnek, bár véleményem szerint semmi erkölcsileg megbélyegzendő nincs abban, ha egy magán ember valamely kezdő lapot anyagilag támogat is. Tessék könyveinket betekinteni s meggyőződhetik, hogy nap-napután Gyönös Gyula csodbejutása miatt anyagi zavarokkal küzdünk, ami nem történhetne meg, ha olyan hathatós támogatásban volna részünk, amint ön feltételezi. Tessék Gyönös Gyulát megkérdezni, hogy mi a lapnak kiadója volt, kapott-e a rendes előfizetésen és a hirdetési díjakon kívül valakitől egyetlen-egy fillér külön támogatást is.

Tessék tovább reá mutatni, hogy a lap hol és mikor s miáttal szolgálta Herzberg Károly érdekeit?

Nem, kedves Fejér ur, mi a Götz-cég kedvéért és anyagi hasznáért nem nyeljük le az ön által elének által békát és nem tűrjük, hogy ön, vagy bárki más a mi egyéni vagy más természetű tisztességünkben piszkálódjék. Seperjen csak a maga háza előtt. Van ott tisztítani való bőven. Lejárt az ideje annak, hogy hazugságokkal, ravaszkodással ellehesen másoknak a tiszta látását venni, sőt a felfelé mászás kedvéért — mindenkit fellehesen használni.

Bár lett volna még sok mondani valóm, miután így is akaratom ellenére hosszadalmas lettem, — ezuttal befejezem.

Dr. Nagy Béni
ügyvéd.

Válasz a „Csik vármegye“ 34-ik számában megjelent tisztviselői bujkoltra.

„Csik vármegyei tisztviselők és a törvényhatóság“ című cikkben egyebek mellett a tisztviselők hazafias magatartása oly kétes színben van feltüntetve, hogy ha cikkírónk csak egy szemernyi igaza volna is, meg kellene rendülni a törvényhatósági tagok józan-

ságába vetett hitnek, a miért egy percig is képesek voltak megtűrni azokat a szerencsétlen párákat. És mindez azért van, hogy a tisztviselők april 18-án tartott értekezletükben kárhözhatni merték azt a szerintük lealacsonyító, megszegyenítő fogást, mely a törvényes képzettség elismerését házaláshoz köti és azt is nyíltan kimondották, hogy az idegen közszolgálati ágbn alkalmazott egyének betolakodása a közérdek rovására jár.

Hát hogy a korifeusok tanácsára elkezdett ezen megállapodásnak mi köze van a hazafisághoz, azt felfogni nem igen tudjuk és azt sem vizsgáljuk, hogy az idegen közszolgálati ágbn levő tisztviselők minő hazafiak? Nem, mert feltesszük, hogy mindannyian jók. De midőn ezt kimondjuk, kötelességünkben áll annak is kifejezést adni, hogy Csik vármegye közigazgatási tisztikara hazafiaság dolgában a megpróbáltatások idejében nem maradt mögötte sem a pestmegyei, sem az abauji, sem a soproni, sem a marostordai, tisztikarnak. Nézzem utána cikkező ur, kap-e a felsorolt vármegyék annalesaiban lángolóbb hazafiságtól áthatott határozatokat, mint a minőket Csik vármegye tisztikara s különösen a korifeusok ajánlottak a közgyűlésnek?

Emlékezzék csak vissza cikkező ur, hogy minő lelkesedéssel fogadta a törvényhatóság e határozati javaslatokat, s mi mindenről biztosította a tisztviselőket hazafias magatartásukért? Gondoljon vissza cikkező arra a jelenetre, hogy midőn a nagy ígéretek füstje szétoszlott, a jóléti bizottság legutolsó ülésében maga a fő korifeus mondotta: mindamelllett sem szabad megretírlni, bármi következzék is; és a tisztviselők hozzájárulása nélkül maga a jóléti bizottság ajánlotta a törvényhatóságnak, hogy ha ígérte nem tudta beváltani, nem igazságos, sőt nem is méltányos a tisztviselőket lekötve tartani. És arra is emlékezzék vissza cikkező ur, hogy másnap a törvényhatóság egyhangul elfogadta a jóléti bizottságnak azt az ajánlatát, s törvényhatósági tagok sorában elfogadta talán maga cikkező ur is, s bár azoknak a hazafiatlan tisztviselőknek szabad leg engedtetett, még ugyanazon gyűlésben inkább mindannyian lemondottak, semhogy hazafiatlan tények elkövetésére sodortassanak, avagy a már megérkezett volt kormánybiztos intézkedéseinek magukat alárendeljék.

Ezeknél hazafiasabb tényeket hiába keres cikkező ur Magyarországot határan belől s ha hozzátesszük, hogy nem akadtak a tisztviselők között Csapó Lorántok, Barabásiak vagy Dubraviczkiak, mert mindannyian lemondottak, oly arcul csapása volt ez az abszolutizmusnak, hogy cikkező ur keserűsége, átká csak egy képzelhető, ha annak bensőleg bérence volt.

Járjon csak utána cikkező ur, hogy azután azok a hazafiatlan tisztviselők Sárpy György kormánybiztosnak hivatalos látogatását visszaadták-e? dacára annak, hogy rendelkezett volt. Járjon csak utána cikkező ur, hogy maga az alispán vizsgálat közben miért hagyta ott az urat.

A hazafiatlanság vádjával tehát óvatosan illeszkü egymást, mert a hazafiság nem frázisokban, hanem tényekben nyilvánul, az nem privilégium, hanem minden magyar embernek kincse, s mint olyant szennyes kézzel sem megpróbálni, sem bemocskolni nem szabad.

Az, hogy azok a hazafiatlan tisztviselők nem dobatták ki karhatalommal az irodából, még csak látszatnak sem, elég a fellevese. Nem dobattak ki azért, mert a kormánybiztosnak felhatalmazása és kiküldetése kizáró-

lag csak az ügykezelés megvizsgálásáig terjedett, s nem tehetett semmi díjat a ml a tisztviselők ellenállását kihívhatta volna.

Lett volna csak Vozári vagy Naszárdi-féle joga, bizonyára már csak az egyetlen lemondás is elég lett volna a hazafias cím kiérdemlésére, de így be kellett érnie a kancsal pislogatással.

És még egyet. Azt mondja az cikkéző ur, hogy Csikvármegye székháza a nepotizmus menhelye s egyenesen rá is mutat a feledhetetlen becsületességű főispánra, s a már számba sem jöhető alispánra. „A rokon, a fiu?!” „s fute még valaki oly szédítő gyorsasággal pályát, mint ezek.” Hát először is a rokon, a fiu már 12 év óta hivatalnokok és akkor midőn ezek szolgálatba léptek, a közigazgatási pálya üres, keresetlen volt a szegényes javadalmaszása miatt.

A főispán és az alispán rákényszerítették azokat, kikre befolyásuk volt, hogy ezt a meddő pályát válasszák munkálkodásuk teréül, — ugyan tehetek volna okosabban is — és ha 12 év után egyik másodaljegyző, a másik főszolgabíró lett, az bizony nem valami szédítő gyorsaság.

Gondoljon csak utána kedves cikkéző ur van a megye területén ennél még szédítőbb gyorsaság is és még sem jutott eszébe senkinek azt kifogás alá venni, sőt van az új kormány kinevezései között olyan is, mi torony magassággal megelőzi e szédítő gyorsaságot. Másodszor pedig alávaló gaz rúgalom még csak feltévése is annak, hogy azok az emberek a rokonság révén jutottak állásaihoz, hiszen mindkettő egyhangulag választott meg s cikkíró ur azon állításával vagy az összes törvényhatósági tagokat sértegeti, vagy nem ismeri sem a főispánt, sem az alispánt, kik állásaikkal mindig üszeférhetetlenek tartották saját érdekükben valamit kérni.

Jó lesz tehát az a kihívó modort egy hanggal alább eresztetni, mert higgye meg azok a korhadt rendszerben megöszült emberek, kiket a törvényhatóság mindig egyhangulag választott meg a kik mostanig az összes törvényhatósági gyűléseken munkásságukért mindig egyhangu elismerésben részesültek, tettek annyi szolgálatot e vármegyének, hogy azt nehéz lesz a fiatal, ruganyos erőnek túlhaladni e a hosszas megpróbáltatások idején szíveikben a hazafias érzés foglalt el olyan helyet, hogy azt a világ minden hírlapi áradására sem fogja onnan kiszorítani.

Ne haladjunk gőzerővel a meg nem érdemelt lerántások terén, megvállik, talán nem is sok időre, hány szákkal telik. Addig csak seperjen jól cikkéző ur, mert annak a nagy foltnak a nyomát, mi a vármegyházába szinte becsempésztetett volt, soha sem lesz képes elseperni.

Politikai hétről.

Vasárnap volt az első választási nap az országban és már az első nap meglátszott, hogy a mostani választások a nemzeti iránynak, a hamisíthatlan nemzeti akaratnak a képviselőletét fogják megalkotni, legyen az alkotmánypárti, vagy függetlenségi alapon nyugvó.

Mindjárt az első napon meglátszott, hogy a választó közönség minden külön felhívás nélkül is tudta, hogy olyan embert kell képviselőnek megválasztani, a ki a parlamentben magyar államnak nemzeti irányban való kiépítésére alkalmas államférfi lesz, egyszerűen a reform politika híve lesz.

Már az első nap jól esett nekünk az a tény, hogy láttuk a magyarság az igaz magyarság győzelmét.

Mert míg egyfelől, azok közül a kik az abszolút kormány által üldözöttek és a nemzetnek jogait való küzdelemben részvettek a vármegyék élére, mint főispánok kerültek, másfelől azonban a kerületeikben udlog, sőt egyhangulag kiáltattak ki képviselőnek.

Már az első nap kiszámíthattuk, hogy a függetlenségi párt abszolút többséggel fog kikerülni.

Az új kormány és a parlament ennél fogva 48-as elvek mellett fog dolgozni és a jövő átalakulást is függetlenségi alapon csinálják meg.

A második nap még fényesebb győzelme a magyarságnak, mint az első.

Ez a nap már nemcsak a függetlenségiek abszolút többséget szerezte meg, hanem oly két eseményt vont maga után, a mely szó nélkül hagyni nem lehet.

Az egyik az, hogy az eddig horvát vezérpárt, a mi szabadelvű pártunknak a mása, nagy erkölcsi vereséget szenvedett. Vezére Tomascics Miklós lemondott, illetve a politikától visszavonult, nyilván átadva helyét annak, a ki a magyar, horvát egyetértésnek őszintebb híve lesz, a ki a magyar horvát egyetértést nem a nemzet házára, jogainak elhomályosítására, hanem egy szebb jövő előkészítése fogja szolgálni.

A másik nevezetes következménye a választásoknak az osztrák kormánynak, Gautschnak a lemondása, a bukása.

Ez az államférfi annak idején Fejérváryval készelte, hogy a magyar nemzeti törekvéseket és a rebellis koalíciót az általános szavazati joggal (érts a szocialistákkal) meg lehetne buktatni.

Ismeretes, hogy vállalatuk egy a mint ők akarták volna sehoggy sem sikerült.

És most e hét elején érkezett a híre annak, hogy ő felsége Gautsch báró lemondását elfogadta, mivel mint ő indokolta nem képes kompromisszumot létrehozni a választási reform kérdésében. Ezt azonban nem hisszük el azért, mert az új osztrák miniszterelnöktől éppen az általános közvetlen és egyenlő szavazati jog megvalósítását várják.

Tehát csak köpenyeg volt a választási reform kérdése a melylyel takarozni akart. Gautsch a magyar állapotok megváltozása, a nemzet győzelme elől, a melynek legyőzésére a nemzet vezéreinek a letörésére sok rossz tanácsot adott és a mely végtére is bukását okozta.

Tekintsünk végig a megválasztott képviselők során. A függetlenségiek közül a régiek nagyobb részt bejuttek, habár itt-ott ki is buktak egyesek, a kik eddig a pártban előkelő helyet foglaltak el.

Például kibukott Visontai Soma a klt pedig igazságügyi államtitkárnak is emlegettek nem is olyan régen.

Kibukott Polczner Jenő Szegeden, ugyszintén Csekonics Gyula gróf is. És érdekes hogy ezeket az embereket a kiknek régebben egészen biztos volt a kerületük, most kibukatta egy eddig ismeretlen függetlenségi jelölt.

Makkai Zsiga bátyánk sem lesz legalább ebben a ciklusban a parlament tagja. Azt beszélük, hogy megelégedett a képviselőséggel, nem kell neki az uri élet és nem akar résztvenni az udvari bálakon.

A néppártiak megszaporodtak és a régi embereik is egyhangu választással kerültek vissza a parlamentbe.

Az alkotmánypártiak között az ország mágnásait látjuk, habár nem olyan nagy számban, mint a függetlenségi pártban.

Azt hittük, hogy ez a 67-es alapon álló párt nagyobb többséget fog szerezni. De nem, mert a volt szabadelvűpártiak a 67-es alapnak hátat fordítottak és nagy részben a függetlenségiekre szavaztak.

Csalódott Kristóffy is. Ő azt hirdette annak idején, hogy a magyar néphez a socialisták állanak a legközelebb. De hogy ez nem így van, azt leginkább beigazolja az a tény, hogy alig egy néhány került be közülök az országházba.

Igaz, hogy jelöltjük igen sok volt, de nem akadt választó!

És ez tanulságos! Socialista elvekkel a magyar nemzetet bolondítani nem lehet, különösen afféle nemzetközi eszmékkel. Tessék jó hazafinak lenni és akkor socialistákat is megtűrjük, sőt helyet juttatunk nekik a parlamentben is.

K Ü L Ö N F É L É K .

A megválasztott képviselők.

Vármegyénkben, mint előre látható volt, az alsíki kerületet kivéve, egyhangu volt a választás.

A függetlenségi eszme teljes diadalt aratott székeljeink között.

Gyergyószentmiklóson Sümegi Vilmost, Felcsikon Török Ferenczet, Csikszerezében dr Györgypál Domokost egyhangulag képviselőkné választották.

Alesíkon azonban nem volt ilyen egyhangu választás, mert Albert Sándor Bocskor Károly és Nagy György jelöltek heves küzdelmet vívtak egymással.

A választás napján összejövetés történt elsősorban a választók, azután a választók és a csendőrök között, a melynek következménye az lett, hogy egyes községekből nem jöhettek be a választók a választás színhelyére és ennek folytán dr Bocskor Béla választási elnök a választást felfüggesztette.

— Bankett. Dr Györgypál Domokos tiszteletére a csikszerezai választópolgárok a választás napján a Kossuth szállodában bankettet rendeztek, a melyen 100-nál többen vettek részt. Ott láttuk Beze Antal alispánt és Gyalokay Sándor kir. törv. elnököt. Ügyvédek, a hivatalok tisztviselői, az iparosaink és a vidéki választópolgárok is nagy számmal voltak jelen. — Az első pohárköszöntőt Beze Antal alispán mondotta — és Györgypál Domokost élétette. — A második fogás után felállott dr Györgypál Domokos és megköszönve az iránta tanúsított bizalmat, aztal végezte beszédét, nem tudja álmodik-e, hogy ő aki eddig mindig támasza a kormányt, most éléteti. Beszéltek még Csudó István, Szigeti Gyula, Kőrösi Géza, Csiky József, Szacsvai Imre és Hajnó Ignác. A társaság a legjobb kedvben ünnepelte a függetlenségi elv győzelmét.

— Eljegyzés. Bächer Adolf m. kir. erdőész, a csikszerezai erdőgondnokság vezetője a napokban váltott jegyet Kállay Mariaká urhölgygyel Beszterczen. Gratulálunk!

— Kinevezés. Sándor Lajost, csikszentimre Sándor István birtokos fiát, ki a csikszerezai máv. pályaudvaron is teljesített szolgálatot, a máv. igazgatósága hivatalnok-gyakornokká nevezte ki és Sepsiszentgyörgyre helyezte.

— Változás az ügyvédi karban. Dr. Szentpéteri Kristóf ügyvéd a múlt héten Győsz-

miklósról végkép eltávozván, irodáját dr. Todor Béla fiatal ügyvéd vette át, ki már mint ügyvédjelölt is több éven át dr. Szentpéteri irodájában segédkezett s a felekkel megismerkedhetett. Kívánjuk, hogy az iroda az új főnök alatt is ép oly jó hírnévnek és keressétségnek örvevény, mint az előd alatt.

— **Szekely fürdők és ásványvizek a bukaresti kiállításon.** Mivel a szekely fürdő és ásványvíz források tulajdonosi talán a költségre való tekintettel nem mutattak hajlandóságot arra, hogy a bukaresti kiállításon részt vegyenek, a m. kir. földművelésügyi Miniszter megbízta a szekelyföldi kirendeltséget hogy a fürdőket és ásványvizeket gyűjteményesen mutassa be s fedezze a kiállítással felmerülő költséget. A magyar kiállítási bizottság előzékenységből rendelkezésre boesátott előnyös helyen megfelelő díszes elrendezéssel kiállításra kerülnek, ennél fogva az idegenek befogadására is alkalmas nagyobb fürdők aquarelben festett látképei, a szekely fürdőről felvett fényképek, képes levelező lapok, prospektusok, ismertető füzetek és ugyanott az összes ásványvizek. Ezen kívül gondoskodni fog a kirendeltség, hogy az összes szekelyföldi ásványvizek a látogatóknak nyílt palackból poharoukint is mindig behűtve felszolgáltatassanak és az összes kiállítási vendéglőkben árusitassanak. Reméljük, hogy a kiállításra való öme részvétel a szekely fürdők és ásványvizek forgalmára nem lesz határtalan ez uton is felhívjuk a szekely fürdő és ásványvíz tulajdonosokat, hogy fürdőink és ásványvizeink kiállításának sikerét, a mi első sorban is az ő érdekük, igyekezzenek előmozdítani.

— **Üdülöhelyek a szekelyföldön.** A Szekelyföld 21 kies, egészséges helyén nyári üdülő-helyet szervezett a maros-vásárhelyi szekelytársaság elsősorban tanitók számára, de igénybe veheti azokat más, különösen hivatalnok-féle ember is. Ezen helyek rövid ismertetés, a hozzá juthatás módja, élelmezési és lakási viszonya stb. egy külön füzetben vannak megírva. Ezt bárkinek készséggel küldi meg a szekely-társaság, gazdája Szentgyörgyi Dénes, ha hozzá eziránt egy levelező-lapon felhívás intéztetik.

Lapkiadó: Bokross Endre.

Ha kőszvényben, reumában szenved, ne kísérletezzon semmiféle szorrel hanem vegyen egy üveg dr. Flesch-féle

kőszvény-szeszt

mely csúzt, kőszvényt, reumát, kőz-, láb-, hát- és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét ütés, erőltetés, rándulás ficamodásból származó fájdalomokat és daganatokat biztosabban gyógyít, mint bármely más külső vagy belső gyógyszer. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető, még a legrégebbi bajoknál is, melyeknél sem fürdő, sem gyógyszer nem használt.

Kapható a feltalálónál és egyedüli készítőnél dr. Flesch Emil Magyar-korona gyógyszertárban Győr, Baross-ut 24. szám. Budapesti főraktár: Török József gyógyszerárban. Budapest VI., Király-utca 12. Andrássy-ut 26. — 1 és fél deciliteres üveg ára 2 korona. Huzamosabb használatra való családi üveg ára 5 korona, 3 kis, vagy 2 családi üveg rendelésénél bérmentve utánvétellel küldjük.

6 10

Csak 12 koronáért

szétküld utánvétellel az Orsz. Postótkiv. Áruház Budapest, Rottenbiller u. 20. sz. egy férfülönyre elegendő 3 méter **finom fekete, sötét-kék, szürke és barna gyapjuszövetet vagy kamgarnt.**

6-12

Sz. 91—906. v.

Árverési hirdetmény.

Alulírott városi árvaszék közhírré teszi, hogy néhai Szultán Lázár-féle belttelek 26.280 kor. kikiáltási ár mellett 1906. év május hó 15-én d. e. 9 órakor az árvaszék hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfog adatni.

A feltételek az árvaszékénél megtekinthetők.

Csikszereda, 1906. év április 29-én.

A városi árvaszék.

Árpa Lajos
h. elnök.

Jakab Ferencz
tanácsos.

CSAKIS EGYEDÜL FEKETE VILMOS BORBÉLY-ÖZLETÉBEN

káphatók valódi:

SZTERGOMI
magyar gyártmányu
PIPERE SZAPPANOK

Kitünő minőségű Portland és Román Cement,

az aradi és csanádi egyesült vasutak gurahonezi cementgyárából, alattirt bizományosnál, Rákóczi-utca 362. házszám alatti lakásán lévő bizományi raktárban, kis és nagy mennyiségben a legjutányosabb árak mellett és bármely idő-tájt kapható.

A cementre vonatkozó hivatalos bizonyítvány bárki által ugyancsak alórottuál betekinthező.

Wender Dávid.

Üzlet átvétel.

Van szerencsém Csikszereda város és vidéke n. é. közönségének szives tudomására hozni, hogy a

VIGADÓ VENDEGLŐT SZÁLLODÁT

május 1-től kezdve átvettem és személyesen fogom vezetni a legnagyobb gonddal, hova a cukrászdamat is átfogom helyezni.

Fősulyt fektetek a szolid és pontos kiszolgálásra, tiszta borok állandó tartására, valamint a legkényesebb igényeknek megfelelő konyhára.

Nem fogok semmi költségtől, fáradságtól visszariadni, hogy vendégeimnek minden tekintetben kényelmét és szórakozását lehetővé tegyem.

Kiváló tisztelettel

LACZINA KÁROLY.

2-0

Legujabb szabadalom!

„L U X“ acetylén készülékek

önálló telepeknek. Kezelés nélküli, önműködő, vízbeeső rendszerű teljesen

veszélytelen fejlesztők.

Villamos berendezések

városok, kastélyok, gyárak, szállodák, malmok és magán-házak világítására és erőátvitelre.

Specialitás önálló kis telepek (electrogének).

Motorok: benzin-, gáz-, stb.-re. Üzembiztos, tartós és kevés keze-
o o o o o lést igénylő legolcsóbb gépek. o o o o o

Fehér és Schmidt

BUDAPEST,

Eötvös-tér 2.